

Mel.: Slå rommen i glasset ••

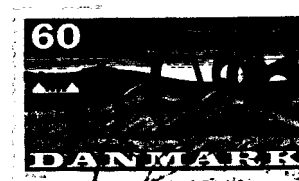
1. For Farmand vi fester, derfor har vi gæster,
og nu vil vi synge for ham et par vers.
Han helst havde sovet, og dog hår vi vovet,
at kvikke ham op med lidt sjov og kommers.
I over halvtreds år han selv har bestemt;
at høre på andre han næsten har glemt.
Hans kone med flere i dag vil regere,
skønt vi forudser, at det ikke bli'r nemt.

2. Korporligt at slide han altid ku' lide;
nu er det på tide, at han slapper af.
Nok har han en vilje, men også familie,
som mener, at nu bør han spænde lidt fra.
Forsøg på at læse hver aften han gør,
men hvis man om indholdet senere spør,
ja så er det glemt, for det er ikke nemt
at studere, når øjnene falder på klem.

3. For derpå at bøde, lidt åndelig føde,
hans storebror Karl ham leverer hver dag.
Som tilskud til kosten han får Jyllands-Posten
citeret ved bordet, det klarer den sag.
Og hvad Knud Leif Thomsen og Krarup har sagt
er pureste sandhed, og det står ved magt.
Lidt mer nuanceret hans mad bli'r serveret,
for ellers kreperet for længst han nok var.

4. At sige det ene, det andet at mene,
skal ikke just tjene gehør og kontakt.
Til snak låne øre helt uden at høre
og siden erklære det aldrig blev sagt;
det er nu en skik, man må vænne sig til,
hvis man i hans selskab befinde sig vil.
Det kan være svært det, men når man har lært det,
man sjældent bli'r helt fra koncepterne bragt.

5. Mindst een gang hver sommer på udflugt vi kommer,
ad snoede veje til målet vi når.

Af tid har vi masser, i græsset vi gasser os,
mens en bid mad og en lur vi os får.

At loven skal holdes - af andre - er klart;
men nu må vi hjem i en svimlende fart:

Med livet i hænder og klaprende tænder
om nåde jeg be'r, for nu himler vi snart.

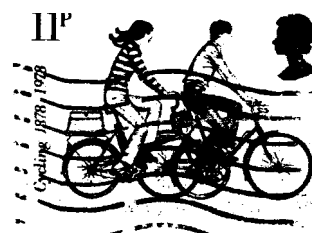
3.

6. Fem dejlige børn blev tilsammen os givet,
med sviger- og børnebørn blev det en flok,
som giver os glæder og indhold i livet,
så meget, vi ikke kan takke dem nok.

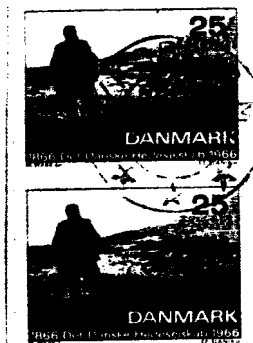
I femoghalvfjers drog "den bette" afsted
til England, hvor hun nu har slået sig ned.
Når længslen os drager, derover vi tager
og døjer de plager, han ved følger med.

7. For skibet det gynger, og hjemveen tynger,
så han bliver syg og får kvalme deraf;
og brødet de bager, ham slet ikke smager,
skønt der kræses for ham hver eneste dag.
Og briterne er da de særeste folk,
som ikke begriber et ord uden tolk;
og han må ej spytte, men hvad kan det nytte,
'at damerne skælder ham ud, "Hvabehar!"

8. Nej køerne hjemme de kender hans stemme,
at snakke med dem han langt bedre formår.
Den daglige vane på hjemlige bane
og mindst mulig ændringer år efter år.
Passion han for slægten og fortiden har;
præcis som den kommer, han fremtiden ta'r.
I småting sig hænge, at regne med penge,
og ærgre sig længe er slet ikke Far.

9. Nu må vi til sagen: "Til lykke med dagen;
gid mange og gode du endnu må få".
Var sproget lidt "speget"? Vi brugte dit eget,
så du havde chance for ret at forstå.
Vi ved jo at hyldest dig kommer på tværs,
skønt det hører til, når man fylder halvfjerds.
Men tak må du tage fra børn og fra mage,
så skal vi ej plage dig mere på - på vers.

